همدلی
www.hamdelidaily.ir
دوشنبه ۲۹ خرداد ۱۳۹۶ ■ سال سوم ■ شماره ۶۲۴

تجمع کارکنان مترو تهران در اعتراض به مدیریت این شرکت

جمعی از کارکنان شرکت بهره‌برداری مترو تهران روز یکشنبه در اعتراض به عملکرد این شرکت تجمع کردند. به گزارش ایلنا، مشخص شدن وضعیت فیش های حقوقی، واریز به موقع اقساط کسر شده از فیش حقوقی توسط بانک، درخواست برای اعمال شدن حق سختی کار که به گفته آنها به اکثر واحدهای مترو بصورت قانونی باید تعلق بگیرد و برقراری حق کمک هزینه مسکن از خواسته‌های تجمع کنندگان بود. تجمع‌کنندگان نسبت به عملکرد «محمد احمدی بافنده» مدیرعامل شرکت بهره برداری مترو تهران و نیز آنچه سکوت شورای شهر در قبال حق ضایع شده خود می‌خواندند، شعارهایی سر دادند. «احمدی بافنده، پول ما را پس بده»، «سکوت شورای شهر، خیانت است به ملت» و «حق خوری، خیانت؛ لعنت به این ریاست» از جمله شعارهای معترضان به عملکرد شرکت بهره برداری مترو تهران بود. معترضان در فراخوانی که پیشتر برای این تجمع صادر کرده بودند، اقدام خود را فارغ از هرگونه اقدام سیاسی عنوان کردند. آنها اعلام کردند که این تجمع هرگز همسو با بدخواهان ایران اسلامی عزیزمان نخواهند بود و از جان و دل کشور و شهر تهران را دوست دارند.

در ادامه واکنش‌ها به عدم حضور زنان در ورزشگاه، یک نماینده مجلس اعلام کرد؛

ورود زنان به ورزشگاه‌ها نه منع قانونی دارد نه شرعی

همدلی | این روزها، تلویزیون هرچند روز یکبار مسابقات والیبال را نشان می‌دهد؛ ممکن است هرچه منتظر بمانید، موفق نشـــوید تصویر خانم‌های ایرانی حاضر در ورزشگاه را رویت کنید اما می‌دانید که اتفاقی بزرگ در سطح ملی رخ داده؛ در میان تماشاچی‌ها زنان هم حاضر هستند.

در این میان به نظر می‌رســـد رفتن یا نرفتن خانم‌ها به ورزشـــگاه برای تماشای بازی والیبال ربطی به آزاداندیشی مســـئولان ورزشـــی مملکت و وزیر مربوط نداشته باشد؛ می گویند اگر چند نفر خانم را به شکل نمایشی نمی‌نشاندند پای تماشای والیبال، فدراسیون جهانی، ایران را از میزبانی محروم می کرد!

اما حضور زنان در ورزشگاه‌ها با نارضایتی‌های همیشگی عده‌ای اندک مواجه شد و در نماز جمعه هفته گذشته این نامه در محل برگزاری نصب شد؛ «ریاست محترم قوه قضائیه

با سلام و امید قبولی طاعات و عبادات؛ ما امضاء کنندگان، شکایت از وزارت ورزش و جوانان در اجازه غیرشرعی ورود بانوان به مسابقات والیبال اخیر مردان را داریم.

لطفا دســـتور رســـیدگی بدهید و الا مجبوریم بر اساس بنـــد(م) وصیت نامه امام راحل و امـــر آتش به اختیار امام خامنه‌ای جلوگیری کنیم. دانشجویان حزب الله. نمازجمعه تهران»

بحـــث رفتن یا نرفتن زنان و دختران به ورزشـــگاه(برای تماشای مسابقات ورزشـــی) بحثی باسابقه در ایران(بعد از انقلاب اسلامی) است. همزمان با آغاز مسابقات ورزش این بحث هم داغ‌تر می‌شود اما همواره به عنوان یکی از مطالبات اصلی زنان در هر برهه زمانی مطرح‌شده.

حالا نایب‌رییس فراکسیون زنان مجلس شورای اسلامی با بیان این‌که هیچ منع قانونی برای ورود زنان به ورزشگاه‌ها وجـــود ندارد، تاکید کرده که زنان تا همین ۳ ســـال پیش بدون هیچ مشکلی وارد ورزشگاه‌ها می‌شدند. او با بیان این‌که نظرات همه نهادهای فرهنگی، مذهبی و سیاسی دریافت شـــده است، گفته: بنابر قانون ورود به ورزشگاه‌ها حق زنان است.

طیبه سیاوشی شاه‌عنایتی، به انتشار بیانیه شورای مرکزی حـــزب‌الله و جمـــع‌آوری امضای دانشـــجویان حزب‌اللهی برای جلوگیری از ورود زنان به ورزشـــگاه‌ها اشـــاره کرده و گفته«باتوجه به این‌که مجلس هم‌اکنون در تعطیلات به‌سر می‌برد و نمایندگان برای سرکشـــی به حوزه‌های انتخابیه به شهرستان‌ها رفته‌اند، کمیسیون فرهنگی در این رابطه موضع‌گیری یا تصمیم‌گیری خاصی انجام نداده است.»

او با این حال، با تاکید بر این‌که از ابتدا در جریان مسئله ورود زنان به ورزشـــگاه‌ها بوده اســـت، گفته که «جلسات متعـــددی به‌عنـــوان نایب‌رییس فراکســـیون زنان و عضو کمیسیون فرهنگی مجلس با وزارت ورزش و جوانان برگزار کردیم و این درحالی اســـت که هیچ منع قانونی برای ورود زنان به ورزشگاه‌ها وجود ندارد.»

■ **برداشت شخصی از وصیت‌نامه امام**

نماینده اصلاح‌طلب مردم تهران در مجلس، با اشـــاره به استناد مخالفان ورود زنان به ورزشگاه به وصیت‌نامه حضرت امام خمینی (ره) ، گفت «کســـانی که این بیانیه را امضاء کرده‌اند، در واقع گروهی از مردم هســـتند که با ورود زنان به ورزشـــگاه‌ها مخالف هســـتند و برای تایید ادعایشان به وصیت‌نامه حضرت امام استناد کرده‌اند. حال آن‌که بسیاری از شهروندان نیز با این مسئله موافق بوده و طبیعتاً می‌توانند به‌نوعی دیگر به وصیت‌نامه حضرت امام (ره) استناد کنند.»

■ **ابراز مخالفت، آزاد است**

او با بیان این‌که از ۳ ســـال قبل ورود زنان با مشـــکلاتی مواجه شـــده، یادآور شد: بر این اساس تلاش کردیم با نظر موافـــق مراجع ذی‌صلاح پیش ببریم و خوشـــبختانه این قدم‌های کوچک ابتدایی موفقیت‌آمیز بوده است.در این مورد که مردم نظرات مخالف خود را ابراز کنند، مشـــکلی وجود ندارد اما مراجع رســـمی به هیچ عنوان مخالفتی با مسئله ورود زنان به ورزشگاه‌ها نداشته است.

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی درباره روال طی شـــده در راســـتای تحقق مســـئله ورود زنان به ورزشـــگاه‌ها گفت: «معمولاً مراجع قانونی تلاش می‌کنند، ابتدا نظرات را هم از قطب‌هـــای دولتی و غیردولتی و هم از نهادهـــای مذهبی دریافت کنند و پس از آن‌که مطمئن شدند که مشکلی نیست، اقدام می‌کنند و خوشبختانه در این مورد تمامی این مراحل طی شده و هیچ نهاد قانونی و مذهبی نبوده که نادیده گرفته شود و نظرات همه قطب‌های فرهنگی، مذهبی و سیاسی دریافت شده است.»

او گفت: مسئله این است که هرکسی می‌تواند با استناد به بخشی از نظرات مقامات مسئول اهداف و انگیزه‌های خود را پیش ببرد و این رویکرد نه‌تنها در ایران، بلکه در تمامی کشورهای جهان مرسوم است.

■ **تلاش برای ادامه روند ورود زنان به ورزشگاه‌ها**

به گفته سیاوشی «این‌که گروهی از مردم تلاش می‌کنند، این مســـئله را متوقف کنند، باتوجه به نظر مساعدی که نهادهای مختلف به این مسئله داشـــته و آن‌را حق زنانی می‌داننـــد که نیمی از جامعه را تشـــکیل می‌دهند، تلاش خواهیم کرد روند ورود زنان به ورزشگاه‌ها همچنان پیش برود؛ چرا که این مسئله نه منع قانونی دارد و نه منع شرعی!»

■ **راه حل مشکلات احتمالی**

عضو کمیســـیون فرهنگی مجلس دهـــم درباره وجود مشکلات احتمالی توضیح داد که «وزارت ورزش به‌عنوان نهادی که بیشترین سهم را داشته و همچنین دیگر نهادهای تصمیم‌گیـــر و تاثیرگذار تمام تلاش خود را انجام دادند که از بروز مشـــکلات احتمالی جلوگیری شود و در این راستا، ســـعی کردیم تمام مســـیرها، ویژه خانم‌ها باشد و درمورد مسائل جزئی‌تر نیز سعی شد امکانات محدودی که وجود دارد، برای خانم‌ها به‌صورت مجزا لحاظ شـــود و برخوردی میان زنان و مردان وجود نداشت که بخواهد منجر به بروز مشکلات شرعی شود و درحالی که در جامعه و کوچه و بازار به‌هرحال زنان و مردان در کنار یکدیگر زندگی می‌کنند، در این مورد تلاش کردیم با درنظر گرفتن مســـیرهای ورود و خروج جداگانه، مانع از بروز مشکلات احتمالی شویم.»

او در پاســـخ به این سوال خبرگزاری ایلنا، درباره این‌که آیا باتوجه به چند مورد اجرای این طرح، مشکل یا شکایتی ثبت شده، اعلام کرد: «باتوجه به این‌که در نخستین مورد، در ورزشـــگاه حضور داشتم، از نزدیک شاهد بودم که هیچ مشکلی به‌وجود نیامد و در دفعات بعدی نیز با هماهنگی‌هایی که صورت گرفت، تعدادی از زنان خبرنگار در ورزشگاه حاضر شدند و از نزدیک در جریان امور قرار گرفتند و علاوه بر آن‌ها تعدادی از مسئولان مربوطه نیز در ورزشگاه حضور یافتند، و طی روزهای اخیر نظرات تمامی این افراد را دریافت کردیم و به این نتیجه رسیدیم که نخستین گام به‌خوبی طی شده است.»

■ **این حق زنان است**

سیاوشی تصریح کرد: همیشه در قبال مسائل مربوط به زنان مقاومت‌هایی انجام می‌شود و دیگران این حق را برای خود قطعی می‌دانند که این حق را از زنان ســـلب کنند و این درحالی اســـت که بنابر قانون ورود به ورزشگاه‌ها حق زنان اســـت و بنابر هیچ قانونی نیز این حق از آن‌ها ســـلب نشده است.

■ **انتقاد از حضور گزینشی**

به گفته این نماینده مجلس « جالب این‌جا اســـت که بیشترین انتقاد ازسوی طرفداران حضور زنان در ورزشگاه‌ها مطرح شد که می گفتند این حضور نمایشی و گزینشی بوده و حال که این انتقادها به پایان رسیده، مخالفان این مسئله وارد عرصه شده‌اند که البته تمامی این انتقادها طبیعی است و باید هر دو طرف را مدیریت کنیم اما آن‌چه حائز اهمیت این است که هیچ اقدام غیرقانونی انجام نشده است.»

او در پاســـخ به این سوال که برای جلوگیری از به خطر افتادن امنیـــت جامعه یا زنان حاضر در ورزشـــگاه‌ها، چه تدابیری اندیشـــیده شـــده، گفت: «آن‌چه ما شاهد بودیم، مسئله حفاظت و حراست دقیق مســـئولان ورزشگاه بود و تعداد زیادی از ماموران حفاظت و حراســـت ورزشگاه با حضـــورد در بخش مربوط به زنـــان، تلاش کردند حداکثر امنیت تامین شود.»

ضربه به امنیت یک زن، امنیت جامعه را خدشه‌دار می کند

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، اظهار امیدواری کرد«این همکاری‌ها باتوجه به مخالفت‌خوانی‌هایی که صورت گرفته، به شکلی اساسی درنظر گرفته شود تا ان‌شاءالله حضور زنان در این اماکن در کمال امنیت ادامه پیدا کند.»

به گفته سیاوشی «به نظر می‌رسد دستگاه‌های امنیتی کشور و دولت متولی این امر هستند و باید حداکثر امنیت را برای زنان تامین کنند. به هر حال تمامی این افراد حامی امنیت جامعه هستند و قطعاً اگر به امنیت یک زن ضربه وارد شود، امنیت جامعه نیز خدشه‌دار خواهد شد.»

یادداشت

نامه‌ای به روحانی؛

گاز شیمیایی استنشاق کردیم تا امروز، شما در امنیت کامل، انتخابات برگزار کنید

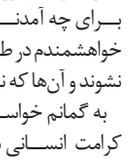

■ **رئوف آذری**
■ فعال مدنی کُرد

روز ۲۹اردیبهشت علی‌رغم کلنجار رفتن‌های بسیار در چندماه اخیر باخـــود، پای صندوق رأی رفتم و با امید به تدبیر، رأیم را مجدداً به تو دادم!

نمی‌توانستم خانواده، خویشان و عزیز دوستان عزیز و هم قطارانی را که نیم‌نگاهی به رأی من و البته نقدهایی نیز بر سیســـتم کاری و شـــعارهای دور گذشته شـــما با آن‌چه که متحقق گردید و نگردید، داشتند، برحق ندانم ولی با بحث‌های چالشی اما همه فهم اقناع‌شان نکنم که انتخاب‌شـــان اثربخش و ماندگار است و مؤثر در تداوم پروژه اصلاحات. باری به هرجهت، مجدد دل به تدبیر تو بســـتم و بستیم تا امید را به کاشـــانه مهرمان برگردانید و تدبیر کنید آن‌چه نیاز است، عمل کنید.

جناب آقای روحانی عزیز؛

حتم دارم تجربه ۴ سال حضور در آن کسوت و نیز تجارب گران بهای ســـال‌ها مسئولیت‌داری‌تان در رده های بالای مدیریتی در تمام طول دوران بعد از انقلاب، درس‌های ارزنده ای برای‌تان داشـــته و آنچه که نگارنده، شهروندی کوچک از ایرانی بزرگ مورد امعان نظر قرار می‌دهد، شاید بارها ذهن‌تان را ناخنک زده‌اند ولی گفتن و نگاشتن شان را بهتر از ســـکوت و نگفتن به بهانه کم توجهی به سه نامه قبلی‌ام خطاب به شخص شخیص شما تشخیص دادم و اطمینان دارم این بار نیز ره به خطا نبرده‌ام!

رییس جمهور منتخب؛ می‌دانید مردمانی که آمدند پای صندوق، بـــرای چه آمدنـــد و آنهایی هم کـــه نیامدند از چه ســـبب نیامدند! خواهشمندم در طول این دوره، کاری کنید آن‌هایی که آمدند، پشیمان نشوند و آن‌ها که نیامدند، افسوس بخورند!

به گمانم خواســـت مشترک همه این ۵ تا بود: ۱- احترام به شأن و کرامت انســـانی شهروندان ۲- زدودن سایه امنیت خودتعریف برخی نهادها و مصلحت‌اندیشـــی زدایی از تصمیم مجریان محلی ۳- تأمین نیازهای اولیه و اساســـی مردم ۴- اهتمام به شایســـتگی، تخصص و تجربه‌های ارزشمند شـــهروندان ۵- ابرام بر استراتژی تنش‌زدایی در دیپلماسی، تعاملات و ارتباطات داخلی و خارجی.

خواست جمعی شهروندان در بند یک این است که فارغ از نژاد، رنگ، لباس، زبان، گرایش فکری، سیاسی و جناحی، سطح تحصیلات، دین و مذهب و... فقط و فقط به صرف انسان بودن و شهروند ایران زمین بودن، محترم شمرده شوند و شأن و شوکت و کرامت شان ارج نهاده شود.

خوب می‌دانید ارج‌نهادن شـــأن و کرامت انسانی شهروندان بستگی دارد به نوع برخورد کارکنان دولت و سایر قوا به شهروندان و نیز برخورد سایر دولت‌ها و شهروندان متبوع شان با شهروندان ایران زمین که این هر دو نیازمند بازنگری و اصلاح است.

یکی اصلاح در نگرش کارکنان دولت و سایر قوا به شهروندان ایرانی به عنوان شخصیتی وجیه و قابل احترام که نیاز است بدون فوت وقت، انتظار اعطای امتیازی مالی یا... کارشـــان مورد پیگیری قرار گیرد و از طرفی حرمت آنان به تناســـب منزلت پاسپورت ایرانی در کشورهای دیگر مورد اهتمام باشد که این هر دو از طریق دستگاه وزارت داخله و دیپلماسی ظریف و هوشمند در کشورهای مقصد میسر است.

از طرفی اجرایی‌کردن منشور حقوق شهروندی و اهتمام به اجرای بدون کم و کاست آن منشور و نیز اصول فراموش شده قانون اساسی و نیز تأمین حداقل های خدماتی و درمانی مورد انتظار است.

در خصوص بند ۲، حادثه تهران نشان داد که امنیت چیست و چه اهمیتـــی دارد! هم آن بود که فهماند وجود و حضور نیروهای امنیتی ضرورت شـــان چیست؛ این‌جا کوردستان است و ایران و من کوردم و کوردستانی و ایرانی و این من و ما بودیم که خردل خردل گاز شیمیایی استنشاق کردیم تا امروز، شما در امنیت کامل، انتخابات برگزار کنید و اتفاقا" برنده آن انتخابات نیز شوید!

من و ما، ایرانی هستیم و از امنیت باید یک تعریف واحد داشته باشیم و نه چند تعریف قانونگذاربنیان و مجری برداشـــت و مصلحت گرای شخص یا سلیقه محور!

در خصوص سومین خواست فقط سه نکته را کافی می دانم تا خواست جمعی مردم منعقد شود: الف)تأکیدات مکرر مقام معظم رهبری و نیز تمرکز رقبای انتخاباتی جنابعالی بر آن آسیب! ب) وضعیت نابسامان مالی و معیشـــتی خود و ســـایر هم صنفی‌هایم در سیستم آموزش و پرورش، قرض بالاآوری های ماهانه و به تبع چندشغله بودن کارکنان دولت و آسیب‌های وارده بر روندهای اداری، ساعات کارمفید و رضایت ارباب رجوع! ج) رسانه ای شدن حجم زیاد اختلاس، طلاق، فسادهای اداری، اختلالات اجتماعی و فرهنگی با زیربنای مســـایل اقتصادی و معیشـــتی و نیز ظهور وبروز شغل‌های کاذبی چون تن‌فروشی و اندام حراجی، ته لنجی، بدوکی، کولبری و...

خواست چهارم تفصیل بردار است اما در این مجال نمی‌گنجد ولی همین که متذکر شـــوم: الف -فراوانی فرار مغزها و حجم انگیزه‌های خروج از مرزها ب -فراوانی آمار قوم و خویشـــی در ادارات ج - فراوانی رد صلاحیت‌شدگان انتخابات گونه‌گون و گزینش‌نشدگان دستگاه‌ها د -فراوانی شکایت های وارده به شورای عدالت اداری و...

نگاهی گذرا به قوم گزینی ها و مذهب گرایی‌های استان چندقومیتی آذربایجان غربی و ســـطح بهره‌مندی مردمان مرزنشـــین از مواهب مرزی و سهمیه های دانشگاهی، پنجمین خواست، معطوف است به نهادینه‌کردن روح همگرایی و پرهیز از واگرایی!

آن مهربان پروردگار، زیبا اشاره کرده اند که «شعب و قبیله و اختلاف و تفاوت فقط و فقط برای تعارف و شـــناخت» است و نه دامن زدن به اختلافات!(حجرات/۱۳)

وزارت داخله و خارجه ما باید متهعد گردند بر استراتژی مهربانی تمرکز کنند و بر «دوست،دوست» گفتن‌ها تمرکز کنند که عشق‌زا است.

یادآوری:

در آســـتانه ۷تیر سالگرد بمباران شیمیایی شهر سردشت و یادواره بزرگداشت یاد ۸هزار و ۲۴ شهید و جانباز بمباران شیمیایی سردشت هستیم، سردشتی که دیروز قربانی سلاح ممنوعه شیمیایی شد و اینک شـــهروندان مهربانش، خواهان نهادینه شدن صلح و آشتی در جهان اند و جهانشـــهری ها را به شـــعار «همه باهم علیه کاربرد سلاح های غیرمتعارف و ممنوعه» فرامـــی خوانند تا آنچه آنان را زجرکُش کرد، کس دیگر نیاز دارد.

یادداشت

نمایی دیگر از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

■ **محمدتقی سبزه‌واری**
■ آموزگار

شهریور ۹۴ بود که به دعوت سازمان مدیریت به همراه تعدادی از فعالان تشکل‌های معلمی در جلساتی با حضور ریاست سازمان شرکت کردم. هدف از تشکیل این جلسات، لحاظ‌کردن نظرات معلمان در برنامه ششم توسعه بود. دیدگاه مصرفی بودن و زیاد بودن دســـتگاه آموزش‌وپرورش ریاست و معاونت ســـازمان نقل محافل صنفی و مصاحبه تلویزیونی معاون سازمان در دولت هشـــتم هنوز در اذهان باقـــی مانده بود. طبق معمول نقدی تند و مطالبه محورانه را آماده کردم ولی مبادی آداب بودن ریاســـت سازمان، لبخنـــد و بوی عطر چای لاهیجان و تقدیس فرهنگیان چون آبی بر آتش ، خاموشم کرد.

دکتر نوبخت از کسوت معلمی خود و خانواده‌اش گفت. بر لزوم توجه به فرهنگ و آموزش تاکید کرد. آن‌چنان منت اجرای طرح رتبه‌بندی سنگین بود که توان اعتراض و انتقاد را از میهمانان گرفت. نوبت که به من رســـید بابت شـــنیدن مواضع ضد آموزشی ایشان عذرخواهی کردم. دکتر نوبخت برای مـــن نه یک مدیر مخالف ســـرمایه‌گذاری در بخش آموزش که یک منادی و ناجی تعلیم و تربیت جلوه کرد.

انصافـــاً نمی تـــوان تلاش دکتر فانی را در تخصیص بودجه ســـال ۹۴ و ۹۵ نادیده گرفت. هر چند این بودجه ها جوابگوی نیاز آموزشـــی کشـــور نبود. بودجه ســـال ۹۶ نشـــان داد که ســـازمان مدیریت و دستگاه بودجه نویســـی به محض یافتن فرصت، مکنونات قلبی خود را نسبت به دستگاه آموزش‌وپرورش عملی می کند.

دکتر نوبخت در شـــهریور ۹۴ وعده داد که یکی از برنامه‌هایش، تحقیق در مورد میزان دستمزد پرسنل مشاغل مختلف برای اصلاح سیستم حقوق است. به‌نظر می رسد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی نه تنها در این زمینه موفق نبوده است بلکه در زمینه تعیین بودجه ردیف‌های مختلف نیز توانایی کارشناســـی نداشته اســـت. کاهش ۳۰ درصدی بودجه پیشنهادی وزارت آموزش‌وپرورش شاهد این ادعاست.

عملکرد مجموعه مدیریتی در این سازمان نشان می‌دهد که هیچ اعتقادی به سرمایه‌ای بودن آموزش وجود ندارد. اگر ریاست سازمان در شهریور ۹۴ جلساتی را با فعالان صنفی به بهانه مشارکت در برنامه ششم توسعه ترتیب داد احتمالا به‌علت اعتراضات گسترده فرهنگیان بوده است.

چهره و دیدگاه واقعی سازمان مدیریت در کنفرانس مطبوعاتی اخیر رئیس سازمان نمود پیدا می‌کند. ریاســـت سازمان بدون اشاره به اعداد و ارقام و ردیف‌های بودجه و چرایی درخواســـت بودجه از سوی آموزش‌وپرورش با ادبیاتی پوپولیستی، بنیادی‌ترین وزارتخانه کشور را مدیون خود می‌کند.

ریاست سازمان بدون اشاره به ســـهم آموزش‌وپرورش از تولید ناخالص داخلـــی به تامین ریالی هزینه‌ها می پردازد. این ایام با رایزنی‌های مختلف برای تغییر در کابینه همراه است. در نگاه اول شاید لحن و ادبیات ریاست سازمان زیر سوال بردن عملکرد مدیریتی وزارت آموزش‌وپرورش باشد ولی بلافاصله علامت ســـئوالی به بزرگی کلیدی بنفش در ذهن علاقمندان به نسل تعلیم پذیر و آینده ساز مملکت شکل می‌گیرد.

مصاحبه خبری دکتر نوبخت باعث شـــد تا جامعه متوجه دیدگاه دولت دوازدهم در صورت ابقاء ایشـــان شود. در همین راستا فرهنگیان مستقیماً خواستار اصلاح دیدگاه نســـبت به آموزش‌وپرورش از سوی رئیس‌جمهور منتخب هستند.

یادداشت

چگونه آقای نوبخت گروگان خود شد؟

■ **محمد شیورانی**
■ عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان

وقتی کســـی زبان به ســـخن گفتن باز می کند باید بداند در کجا نشسته اســـت. با چه کسی یا کســـانی حرف می زند. در چه موردی وجه موضوعی می‌گوید. مخاطب او یک نفر است یا یک گروه یا یک جامعه. وقتی به یک نفر می‌گویند سخنگو او مسئولیت سنگینی دارد حتی در مقابل نفس کشیدنش در میان پاســـخ‌ها. همه این‌ها را آقای نوبخت می‌داند. اما ناگهان بدون فکر کردن به عاقبت یک پاسخ درباره مطالبات فرهنگیان از گروگان‌بودن سازمان برنامه وبودجه در مقابل مطالبات فرهنگیان می‌گوید. و می‌گوید پشـــت هر پرداختی صورتحساب دیگری جلویش می‌گذارند و می‌خواهند که پرداخت شـــود و خود وســـازمانش را گروگان آن می‌داند وبا این کار توهینی بسیار بـــزرگ به فرهنگیان می‌کند. حالا ببینیم. کی گروگان چه کســـی اســـت. فرهنگیان ومطالباتشان؛ سازمان برنامه‌وبودجه؛ یا خود جناب نوبخت؟ آقای نوبخت بـــه این کلمه یکبار دیگر دقت کنیـــد. مطالبات یعنی طلب. یعنی آن‌چه در زمان خودش پرداخت نشـــده است. یعنی نسیه‌کاری دولت. یعنی ظلم به معلمان وکارکنان فرهنگی. یعنی پرداخت‌نشـــدن مزد کارگرقبل از خشک‌شدن عرق جبین بر خلاف حدیث رسول الله. یعنی پایین آمدن ارزش طلـــب در زمان دریافت با توجه به تورم. خب آقای نوبخت کی گروگان چه کسی است؟ چرا فرهنگیان گروگان دولت وسازمان برنامه‌اند؟ چرا حقوقشان حتی با مدارک بالاترو ســـابقه بیشـــتر از هم‌ردیفان‌شان در ارگان‌های دیگر کمتر است؟ نخیر بسیار کمتر است. یک فرهنگی با دندان درد سال‌ها کنار می‌آید و توان پرداخت درمان ندارد. یک فرهنگی با بســـیاری از بیماری‌ها قرارداد تحمل آن‌هارا برای سال‌ها بسته است و جرات بیان بیماری را ندارد. از میان فرهنگیان که نیمی از کارکنان دولت را تشکیل می‌دهند چند درصد توانایی رفتن به مســـافرت را دارندجز تعداد قلیلی که آن‌هم به دلیل اموال پدری و درآمدهایی که از طریق خانوادگی دارند. یک بازنشســـته فرهنگی پاداشـــش بعد از سی سال حداکثر در بهترین شرایط به ۸۰میلیون می‌رسد که آن‌را هم بعداز یکســـال یا دوســـال قسط به قسط دریافت می‌کند وشما گروگان اوهستید وبه شـــما بسیار سخت می‌گذرد تا بدهی خود راپرداخت کنید. اما در یک سازمان یا شرکت یا ارگان دیگر دولتی بازنشسته اش قبل از امضاء ورقه بازنشستگی بین ۳۰۰تا ۵۰۰میلیون آن‌هم یکجا دریافت می کند. یک بازنشسته فرهنگی برای دریافت هزینه عینک فقط یکبار در طول بازنشستگی وآن هم مبلغ ۸۰۰۰۰تومان دریافت می‌کند در حالی که هزینه پرداختی آن در ارزان‌ترین شـــرایط بیش از ۲۰۰۰۰۰ تومان اســـت. هزینه ســـمعک و عصا و... چیزهای دیگر را هم باید به گروگان بودن شـــما اضافه کنیم. آقای نوبخت درد دل ما بســـیار است وگوش شما گروگان جای دیگر است. شما خود گروگان خود شدید و مقام شما اجازه بیرون آمدن از محیط بسته خود را نمی‌دهد.

سازمان تامین اجتماعی کشور

مناقصه عمومی دو مرحله ای خرید UPS

نوبت اول

امور مالیاتی شهر واستان تهران در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله ای خرید UPS به تعداد ۶۴ دستگاه با شرایط فنی مشخص شده در اسناد ،به اشخاص حقیقی دارای مجوز تایید صلاحیت معتبر قابل ارائه از انجمن تخصصی سازندگان ups باشند با شرایط ۲۰۰۹۶۳۱۲۰۰۰۰۰۳را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تداکات الکترونیکی دولت(ستاد)به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد ولازم به ذکر است مناقصه گران در صورت عدم پرداخت عضویت قبلی ،مراحل ثبت نام در سایت مذکور ودریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تاریخ انتشار در سامانه ۹۶/۰۳/۲۹ می باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت :۹۶/۰۴/۰۳ ساعت ۱۶

مهلت زمان ارائه پیشنهاد:۹۶/۰۴/۱۳ ساعت ۱۶

زمان بازگشایی پاکت ها:۹۶/۰۴/۱۴

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه وارائه پاکت

الف:تهران خیابان ولی عصر،بالاتر از میرداماد،خیابان سرو،پ۶۰،تلفن تماس:۸۶۰۸۳۹۸۰

اطلاعات تماس سامانه ستاد انجام مراحل عضویت در سامانه:مرکز تماس۲۷۳۱۳۱۳۱دفتر ثبت نام:۸۸۹۶۹۷۳۷و۸۵۱۹۳۷۶۸